

ԵՐԵՎԱՆԻ ՓԵՏԱԿԱՆ ԳԱԾԱԴԱՐԱՆ

ՄՇԱԿ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԱՐԾՈՒՆԻՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 բուրլի. կէս տարվանը 6 բուրլ.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлис, редакция «Мшак».

Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Տէլէֆոն № 253.

Նմանազրույթները բաց է առաւօտեան 10—5 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն).

Ցայտարարութիւնները ընդունվում է ամէն լիցուով.

Ցայտարարութիւնները համար վճարում են

խրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.

Տէլէֆոն № 253.

ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ

ՆԵՐԿԱՅ 1905 ԹԻՎԱՆԻՆ

(33-րդ ՏԱՐԻ)

«ՄՇԱԿ»-ը հԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆՈՅՆ ՊՐՕԳՐԱՄՈՎ ԵՒ ՆՈՅՆ ՈՒՂՂՈՒԹՅԱՆ

ամէն օր, բացի տօն երկրէն յաջորդող օրերէն:

ԲԱՅՎԱԾՈՐԴԱԳՐՈՒՄ. «Մշակ» տարեկան գինը 10 բուրլի է, տասն և մէկ ամսվանը նոյն պէս 10 բ., տասն ամսվանը՝ 9 բ., ինն ամսվանը՝ 8 բ., 8 ամսվանը՝ 7 բուրլի, եօթ և վեց ամսվանը՝ 6 բ., հինգ ամսվանը՝ 5 բ., չորս ամսվանը՝ 4 բ., երեք ամսվանը՝ 3 բ., երկու ամսվանը՝ 2 բ. և մի ամսվանը՝ 1 բուրլի:

ԱՐՏԱՍԱՀԱՄԱՆԱՆ ԲԱՅՎԱԾՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Մ. մերիկայի բաժանորդները պէտք է վճարեն տարեկան 6 դոլար. Եւրոպայի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի բաժանորդները՝ 10 բուրլի:

Մշակին գրվել կարելի է ՆՄԲԱԳՐԱՏԱՆԸ. (Բազմաթիւ և Բարձրագույն փողոցներէն անկիւն): Ստորագրվել կարելի է միայն ամսի 1-ից:

Կայսրութեան ուրիշ քաղաքներէն «ՄՇԱԿ»-ը գրվելու համար և առհասարակ նամակներ և ծրարներ ուղարկելիս, պէտք է դիմել հետեւի հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция «МШАКЪ» իսկ արտասահմանէն՝ ТИФЛИС, Rédaction du journal «MSCHAK»:

Ցայտարարութիւնները ընդունվում են բոլոր լիցուներով:

Ա. Պ. Ա. Բ. Կ. ԲԱՅՎԱԾ ՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԶԷՆԵՆՈՒՆՎՈՒՄ

ԲԱՅՎԱԾՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կարեւոր բարեփոխութիւն.— Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նորին Կայսերական Բարձրութիւն Մեծ Իշխան Սերգեյ Ալեքսանդրովիչ. Պաշտօնական հաղորդագրութիւն թիֆլիսի բանւորների գործադուլի մասին. Մամուլ. Թատրոն և երաժշտութիւն. Մի կարեւոր պահանջի առիթով. Նամակ Կարէի գրողից. Ներքին լուրեր.— ԱՐՏԱՍԱՀԱՄԱՆԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի շուրջը. Հեռագրութիւն.— ՑԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ԿԱՐԵՎՈՐ ԲԱՐԵՓՈՒՆԻՒՆ

Մի կարեւոր կարգադրութիւն է արված Վրաստանի էկզարքիսի թեմի ծխական-եկեղեցական դպրոցների վերաբերութեամբ:

«Кавказ» պաշտօնական լրագիրը հաղորդում է, որ տեղական լեզուին շատ մեծ տեղ է տրված այդ դպրոցներում:

Մինչև այժմ ընկնելից դպրոցներում կրօնը ամենաբնական էր թէ մայրենի և թէ ռուսերէն լեզուներով: Իսկ չորրորդ բաժանմունքում կրօնի դասաւանդութիւնը զուգընթացաբար կատարվում էր երկու լեզուներով, իսկ չորրորդ բաժանմունքում բացառապէս ռուսերէն: Փորձը ցոյց տուեց, որ երկու լեզուներով դասաւանդութիւնը չարագոյն զօրւար է և ծանր նոյն իսկ այն կրօնաւարների համար, որ գիտէ ռուսերէն լեզուն, և բոլորովին անհասկնալի է այն քահանաների համար, որոնք չեն խօսում ռուսերէն, իսկ վերջին տեսակ քահանաների թիւը քիչ չէ Վրաստանի թեմում: Այդ պատճառով շատ դպրոցներում կրօնը ամենաբնական էր լեզուներով, իսկ քահանաները իրապէս շատ անգամ հեռու էին մնում դպրոցից: Ուսուցիչ Միսոգը, աչքի առաջ ունենալով կեանքի գիտողութիւնները, որոնց թղթաբանը, որ տեղական դպրոցներում բոլոր չորս տարվայ ընթացքում էլ կրօնի դասաւանդութիւնը կատարվի բացառապէս մայրենի լեզուով: Բացի այդ այն բոլոր տեղերում, ուր հնարաւոր կը լինի, քահանան կարող է ուսուցանել և մայրենի լեզուն, իսկ որտեղ այդ անկարելի կը լինի՝ առաջվայ պէս նա կը յանձնվի ռուսերէնին:

Այդ կարգադրութիւնը կարեւոր է թէ գործնական տեսակէտով և թէ սկզբունքով: Եւ արդարեւ նա վերաբերում է ոչ միայն կրօնի դասաւանդութեան, այլ և

երգեցողութեան, որ նոյնպէս պէտք է կատարվի տեղական լեզուով:

Վրաստանի էկզարքիսի թեմը միջոցներ է ձեռք առնում ներկայումս կազմելու ձեռնարկներ կրօնի դասաւանդութեան համար տեղական լեզուներով:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆՈՐԻՆ ԿԱՅՏԱՐԱՐԱՆ ԲԱՐՁՐՈՒԹԻՒՆ ՄԵԾ ԻՇՆԱՆ ՍԵՐԳԻՅ ԱԼԷՔՍԱՆԴՐՈՎԻՉ

Սպանիայի ուսման գործը չափազանց Նորին Կայսերական Բարձրութիւն Մեծ Իշխան Սերգեյ Ալեքսանդրովիչը Ալեքսանդր Պ. Կայսրի չորրորդ որդին էր: Նա ծնվել էր 1857 թ-ի ապրիլի 29-ին: Նորին Բարձրութիւնը զինւորական ծառայութեան բոլոր աստիճաններով արագ անցկացաւ 1882 թ-ից մինչև 1881 թ-ականը: 1891-ին Մեծ Իշխանը նշանակվեց Սոսկվայի գեներալ-նահանգապետի նշանաւոր պաշտօնին: 1896-ին տեղի ունեցաւ Բարձրագույն հրովարտակ, որով Մեծ Իշխանը նշանակվում էր Սոսկվայի գեներալական շրջանի ընդհանուր հրամանատար և միաժամանակ միացնում էր զբաղ հետ և գեներալ-նահանգապետի պաշտօնը: Միայն սրանից մի բիշ ժամանակ ուշ ոչնչացվեց Սոսկվայի գեներալ-նահանգապետութիւնը և Նորին Բարձրութիւնը մնաց միայն Սոսկվայի գեներալական շրջանի ընդհանուր հրամանատար:

1877-ի ռուս-թուրքական պատերազմում մասնակցելով, հանդուգնաբար Մեծ Իշխանը արժանացել էր, իր արած ծառայութեան համար, ս. Դեօբզի IV աստիճանին: Բացի դրանից հանդուգնաբար Մեծ Իշխանը ունէր բազմաթիւ ուրիշ բարձր շքանշաններ:

1884 թ-ին Նորին Բարձրութիւնը ամուսնացաւ Հէստէնի մեծ դուստր Լիւդովիկա IV-ի դուստր Ելիսաւիտա Ֆելոքսորովնայի հետ:

1881 թ-ին Մեծ Իշխանը, մի բանի Օգոստոսովա Մեծ Իշխանների հետ միասին գնաց ճանապարհորդելու Եւրոպայում և Պալատինում: Այդ ուղևորութեան արդիւնքն այն եղաւ, որ Մեծ Իշխանի նախագահութեամբ կազմվեց Պալատինի պրատուարների ընկերութիւնը, որի նպատակն է հաւաքել, մշակել և տարածել Ռուսաստանում Արևելքի արքայադուրի մասին տեղեկութիւններ, ցոյց տալ ուխտաւորներին օժանդակութիւն, հիմնել Պալատինում հիւանդանոցներ, զբոսայգիներ, հիւրընկալ տներ և այլն:

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԹԻՖԼԻՍԻ ԲԱՅՎԱԾՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՄԱՍԻՆ

Թիֆլիսի բանւորների գործադուլը վերջացաւ յունվարի 27-ին և նոյն օրը գարեջրի, կոնֆէտի, օդի և փայտ կտրելու գործարաններում բանւորները վերսկսեցին աշխատանքները, վերսկսեցին նաև էլէքտրական կայարանի բոլոր բանւորները: Միախոտի գործարաններում բանւորների մի մասն սկսեց աշխատել, նոյն վիճակում վերսկսեցին նաև կազմարաններն ու վրաց տպարանը: Դեռ չէին վերսկսված աշխատանքները միախոտի բանւորները, ինչպէս նաև Արևելահայերի գործարանում, կաշի գործարաններում, սաւաթի գործարանների մի մասում և բոլոր մասնաւոր տպարաններում, բացի մէկից: Յունվարի 28-ի առաւօտեան աշխատանքներն սկսվեցին կոնդիտէրների մօտ և բուլօնիներում, նոյնպէս և «Մի» ծխախոտի գործարանում. միւս ծխախոտագործարաններում էլ բանւորների թիւն աւելացաւ: Յունվարի 29-ի առաւօտեան սպանդանոցում վերսկսեցին աշխատել, երկու ձիաբարձների բոլոր բանւորները գնացին գործի, բոլոր մասնաւոր տպարանները, երկաթգործական արհեստանոցները և այլն նորից սկսեցին աշխատանքները: Երկաթուղու արհեստանոցներում աշխատում էին 320-ից աւելի բանւորներ. աղբանքներ բեռնաւորելու դէպքում աշխատում էին բոլոր բանւորները: Երկուշաբթի, յունվարի 31-ին, գործերը վերսկսվեցին բոլոր տպարաններում, բոլոր ծխախոտագործարաններում աշխատում էին արդէն բոլոր բանւորները, որոնք սկսեցին աշխատել նախկին պայմաններով: Այդ օրը դեռ չէին աշխատում միախոտի բանւորները, Արևելահայերի, Ձաքարահանի, Յարութիւնների, Ալեքսանովի և Տօլիի գործարաններում: Նորից գործադուլ արին բաղաբային սպանդանոցի բանւորները:

Փետրվարի 1-ին, համարեա երկու շաբաթ դադարելուց յետոյ, տեղական լրագիրները նորից լոյս տեսան,

Յունվարի 30-ին, Կուկիայի գերեզմանատանը տեղի ունեցած օրերը Նինա Գոգիա շվիլիի թաղման ժամանակ, դադարը շրջապատած ամբողջ մի անյայտ մարդ դուրս եկաւ և վրացերէն լեզուով մի հակակառավարչական ձուռ արտասանեց, զովաբանելով հանդուգնաբար օրերին իր իր ընկերների վերլուծեան համար աշխատող մշակի: Ծառը վերջացնելով, այդ անյայտ մարդը ծածկվեց ամբոխի մէջ:

Որովհետև մօտ 2,000 հոգուց բաղկացած ամբոխը թաղումից յետոյ մնում էր դեռ գերեզմանի շուրջը և «ուրա» րդաւում, ոստիկանութիւնը պահանջեց, որ իսկոյն ցրվեն: Իր պատասխան այդ պահանջին, ամբոխը ոստիկաններին գլխին տեղացրեց բարձր կարկուտ: Մի քանի կաշու և կաղակի և վայր զորում ձիւր. լսվում են և զէքի պայթիւններ:

Դրանից յետոյ ոստիկանութիւնն ու կազակները ցրում են ամբոխը. ձեռքաւորվում են 6 հոգի:

Ազդեցութեամբ, ինչպէս երևում է, աշխատում էին օգտվել թաղումից ամբոխին մոտրութեան մէջ նետելով, որ իր թէ Նինա Գոգիաշվիլին տուժել է ընկերների համար և նոյն իսկ սպանվել է յունվարի 23-ի ցոյցի ժամանակ Գոյովինսկի պրատուարում. բայց կատարված քննութիւնները հաստատում են, որ հանգուցեալը մեռել է թրջախոտից, որ մօտ 5 տարի էր չէր թողնում նրան տնից դուրս գալ:

Յունվարի 26-ին Գուկիայի գաւառի Դիդի-Ջիւրայի գիւղում, շուկայում եղած գիւղացիները, որոնց թւում կար և գիւղական դէպքերի մի աշակերտ, փորձեցին հակակառավարչական ցոյց սարքել: Տեղական կառավարութեան կարգադրութիւնով՝ այդտեղ ուղարկվեց 5 կազակից բաղկացած մի խումբ և մի ութնադնիկ: Առաջարկվեց ամբոխին, որ ցրվեն և անկարգութիւնները դադարեցնեն, բայց ամբոխը կրակ արեց և վրա տուեց կազակներին՝ վէս-

բերել խելու: Այդ ժամանակ ինքնապաշտպանութեան և անկարգութիւնները դադարեցնելու նպատակով՝ խումբը 8 անգամ կրակ արեց, որից մեռաւ գիւղացի Վաշակի ձէն և վիրաւորվեցին մի քանի մարդ. որոնց թիւն անյայտ է: Դրանից յետոյ կարգը վերականգնվեց: (Кавказ)

ՄԱՍՈՒՆ

Վիեննայի «Հանդէս Ամսօրեայ» ամսագիրը իր վերջին համարում բերում է հետաքրքրական տեղեկութիւններ թէ ինչ դրութեան մէջ է այժմ հայերէնագիրութիւնը Եւրոպայում: Նմանազրույթները գիւմրիներ է արել բոլոր ծանոթ հայերէնագէտներին և իր ստացած պատասխաններից կազմել է մի պատկեր, որի համառոտութիւնը աւելորդ չենք համարում հաղորդել մեր ընթերցողներին:

Ստաւրուգ: Պրոֆէսոր Հիւրման: «Գերեւայ թէ այժմեան հայերէնի հետաւորները» մէտ են աւելի պ. Հիւրմանի միայն գրաւոր պատասխանին օգտվելու բաւականաչափ, վասն զի գօլտ. Կարստի իր վերջին աշակերտին ընթացքն առաւարտելէն ի վեր, և մեծանուն հայերէնագէտը հայերէնի դասաւանդութիւնը դադարեցնեց՝ առ ի շնորհ հայերէնի հետաւոր աշակերտի:

Բերլին: Դոկտոր Ֆինկ: «Համալսարանին մէջ, ըստ գօլտ. Ֆինկի, հայերէնը հաստատվելու ուղի ունի: Դոկտ. Ֆինկ հայերէնի հետաւոր միայն երեք հոգի ունի իբրեւ աշակերտ, որոնք հազիւ անցաւ կիսամեակից սկսած են հայերէն լեզուն սորվելու, առանց նախաւոր ծանօթութեան. և կիսամեակին վերջին արդէն ի վիճակի են եղել Սովյէս Պրոքսիայից պատմութիւն իբրեւ ընթերցուած զէրը կարդալու և թարգմանելու: Երբեք ալ շատ յառաջացել են: Դոկտ. Ֆինկ յոյս կուտայ, որ հայերէնի ուսումը՝ Բերլինի համալսարանին մէջ շատ պիտի ծաղկի:— Իցիւ թէ»:

Հալլեբերգ: Դոկտ. Բ. Սալաթեան: «Համալսարանին մէջ երեք հոգու հայերէն լեզուն կաւանդել, որոնք են՝ Dr. Th. Oesterreicher, Ժողովրդագիտ ի Հալլեբերգ, աստուածաբան և բաղ ծնագիտ. հայերէնը՝ որ նոր սկսած է սորվել գօլտ. Սալաթեանից ըստ Ս. Գրոց քննական ուսումնասիրութեան համար է: Մի և նոյն նպատակաւ կը սորվի հայերէն լեզուն նաև Johannes Graf, երիտասարդ աստուածաբանութեան ուսանողը: Երրորդն է Eduard Prokosh, երիտասարդ մագիստրոս Ձիւլհաբերգի համալսարանին, հմուտ հնդեւրօպագէտ և բուն բանասէր»:

Օսնաբրոյ: Պրոֆէսոր Կոնիքեր: «Ցաւ կը յայտնէ, որ ինքը հայերէն լեզուն չի սորվեցներ մէկուն, սակայն և այնպէս կըսէ, մեր երկու համալսարանին մէջ կան քանի մը նշանաւոր անձնաւորութիւններ, որոնք հայերէնագէտներ են... Այսպիսով կը յաւելու պրոֆ. Կոնիքեր, թէպէտ հայագէտներն Անգլիայի մէջ թուով սակաւոր են, սակայն համարումը՝ նշանաւոր»:

Ֆրայբուրգ: Պրոֆէսոր Սիմոն Վեբեր: «Գերեւային միանգամայն թէ ուսանող մը բաղձանք յայտնած ու ծանուցած է առաջիկայ կիսամեակին հայերէն սորվելուն»:

Բուդապէս: «Արդէն հինգերորդ տարին է, որ գիտութեան համալսարանին մէջ հայերէնի ուսումը կաւանդուել է այս ուսուցանելու կաթիլներն յանձնուած է Նիլսոնի թուականից: Կախարդի զուգահեռ Դուկա Բաղդուպեան ազնուատնով ուսուցչականութիւն: Ունի 10 ունկընդիր: Ամէն ալ օտարազգի են, մեծ զիւրու թեամբ ու սիրով կը սորվին հայերէն լեզուն և անոր ուսումնասիրութիւնը զատա սիրում»:

Կը գտնեն եղբի քան թէ ուրիշ լեզուներու: Իսկ ընդհանրապէս՝ մի և նոյն համալսարանին հայագիւ թագաւորութիւն ուսանողները՝ որոնք ամեն ալ անձնաւոր են, իրենց մայրենի նախնական լեզուով ամենին չեն հետաքրքրուել:— Կալ զաղթականութեան մէջ նշանաւոր ժանգի, դժբախտ երեւոյթ մը: Ուսուցչապետը միայն օտար ունկընդիրներ ունենալու պատճառաւ՝ գտնացած սրտով կը գրէ հետեւալ ոտանաւորը:

Հայոց լեզուն

Մեծ ցաւ ունի բաղադր Մնի,

չին ամենը շատ անուանի:

Իրեն որդիք մտնել են արդէն,
Հեռացել են Հայրենիքէն:
Ձեն սիրեր, ո՞հ, զգին լեզուն,
Որ սիրուն է օտարներուն
Փառք հայոց ալ է մոռցուած...
Օրնէ՛ մեղի, ով Տէր Աստուած:

«Հայագիտութիւն» Խառնիկ գրեթէ բան մը
չի պարտեր. ըստ այսմ՝ ամենեւին ակնկալու-
թիւն չունէինք իտալական համալսարաններ-
ընէ, բացի Պադուայի համալսարանէն, ուր
հայագէտ մը կայ—պրոֆէսոր Տեզա: Սակայն
հոն ալ դժբախտաբար հայկական և ընդհան-
րապէս արեւելեան ուսմամբ զբաղիլ ուղղող չը
կայ:

Պարիզ, Պրոֆէսոր Մէյէ: Ունի երեք աշա-
կերտ: Ընդհանրապէս Դադլիդ մէջ հայերէնով
հետաքրքրուող քիչ հոգի կայ:

Վիեննա: Պրոֆէսոր Բիտտնէր: Ունի հայե-
րէնի ունիւնդիւններ:

Բացի յիշատակած տեղերէն, ինչպէս յայտնի
է, Պետերբուրգի համալսարանում և Մոսկովայի
Լազարեան ձեռնարանում ու համալսարանում
նորիպէս կան հայերէնագիտութեան կաթիլ-
բաներ: Բայց սրանց մասին «Հանդէս Ամսո-
րեան», ինչպէս երևում է, տեղեկութիւններ չէ
ստացել:

ԹԱՏՐՈՆ ԵՒ ԵՐԱԺՇՏՈՒԹԻՒՆ

I

Թիֆլիսի արքեանական թատրոնում փետր-
վարի 5 ին ներկայացում տեղի չունեցաւ Մեծ
Իշխան Սեդրիկ Ալեքսանդրովիչի մասկովան
պատճառով:

Հետևելով օրը, կիրակի, փետրվարի 6 ին,
երգչուհի Պապայանի մասնակցութեամբ ար-
վելոյն «Եօլանտա» և «Գիւղական Պատիւ» օ-
պերաները: Ներկայացումը զբաւել էր մեծ
բաղկութիւն:

Մեզ խնդրում են յայտնել, որ արքեանական
թատրոնում, փետրվարի 18-ին, տեղի կունե-
նայ մի օպերային ներկայացում Թիֆլիսի
այգեգործական դպրոցի օգուին: Կը տրվի
Բուրնիշտէյնի յայտնի «Նէթոն» օպերան, Դոն-
սկայի մասնակցութեամբ: Դպրոցի վարչու-
թիւնը յոյս ունի, որ հասարակութիւնը իր
ներկայութեամբ բացի այն, որ կը առանայ
գեղարուեստական վարիչութիւն, կը նպաստէ
դպրոցի ներթափանցի իսկ հետևողապէս և ա-
շակերտների վիճակի բարելոման:

II

Հառաչումներ «Մէնակներ» (Одиноки) դրա-
ման, որ տրվեց կիրակի, փետրվարի 6-ին,
Թիֆլիսի ուսացք բնիկ վրա, այն պիտեսերից
մէկն է, որ մեծ աջողութեամբ կատարում է
Մէյերհոլդի դերասանական խումբը:

Մեք առիթ ենք ունեցել տեսնել Հառաչու-
մանի դրամայի կատարումը երեք դերասա-
նական խմբերի կողմից և պէտք է զբաղանա-
պէս յայտնենք, որ Մէյերհոլդի խումբը այդ
պիտեք շատ ձիորդ ընտրող մշակված և մտած-
ված է ներկայացնում և գործում է ուժեղ
տպաւորութիւն: Անցեալ անգամ մենք խօսե-
ցինք նոյն հեղինակի «Րօզա Բերնտ» պիեսի
մասին, որ կատարեց նոյն խումբը, բայց որ-
քան տարբերութիւն անցեալ և այս ներկա-
յացումների մէջ: Նա լաւ ուսումնասիրված և
մշակված չէր, իսկ «Մէնակներ» դրամայի ա-
մեն մի կտորը լուրջ ուղադրութեան էր ար-
ժանացել:

III

Մեզ հաղորդում են, որ իշխան Սուքրասով,
«Դաւաճանութիւն» դրամայի հեղինակը, որին
հայոց դրամատիքական ընկերութեան վարչու-
թիւնը հեռագրով յայտնել էր «Դաւաճանու-
թիւն» դրամայի առաջին անգամ ներկայա-
ցումը Թիֆլիսի հայոց բնիկ վրա, ուղղել է
հետևեալ հեռագիրը վարչութեան նախագահին.
«Ընդունեցէ՛ք, իշխանուհի, իմ արտագին շնոր-
հակալութիւնը և հաճեցէ՛ք հաղորդել տիկին
Սիրանոյշին և ներկայացման բոլոր մասնակ-
ցողներին իմ ջերմ երախտագիտութիւնս»:

IV

Եկատերինօգարում, յունվարի 30 ին, քաղա-
քային երկրորդ ժողովարանի դահլիճում, դե-
րասան պ. Ամո Սարազման՝ իր բենեֆիսին
տեղական սիրողների մասնակցութեամբ ներ-
կայացրեց Ուրիկ Ակոսա ողբեր գ. 5 գործ.
հեղինակութիւն Դուցկովի:

Պ. Սարազման՝ Ուրիկի դերում բաւարար
էր, մասնաւոր վերջին գործողութիւններում:
Նրա արտաբերը, ձևերը, յոյզերը, վշտով և
զայրութով լի խօսքերը՝ գործեցին տպաւո-
րութիւն:

Օրերից Կիւրեղեան՝ Յուլիոթի դերում և պ.
Թումանյան՝ Դէ-Սիլվայի դերում համեմատա-
բար բաւարար էին: Իսկ միւս սիրող սիրողու-
հիները իրանց դերերում՝ առհասարակ վատ

չէին: Նկատի ունենալով նրանց հայերէնագի-
տութեան չափը ու բնական ծոռայութիւնը՝
անշուշտ պէտք է բարեխիղճ լինել և խիստ
չը վերաբերվել նրանց հնչիւններին, ձևերին
ու արտասանութիւններին: ԶԷ որ նրանք
սկսնակներ են:

Պէտք է նկատել, որ պիեսը թարգմանված էր
հիշ ամփոփ, պարզ ու սահուն ոճով և ներդաշ-
նակ բառերով: Պ. Սարազման լաւ կանէր, չէ
բոլորովին ձեռք վերցնէր իր բենեֆիսներին
Ուրիկի դերուց:

Սակայն անուրանալի է, որ Եկատերինօգա-
րի հայկական-հասարակական անապատ կեան-
քում հայերէն լեզուով գրված ներկայացումները
մէկ-մէկ օգտիններ են: Եկատերինօգարին—
քիչ բացառութեամբ—մայրենի լեզուին, դաս-
տիարակութեան, լրագրութեան և գրականու-
թեան իսկի նշանակութիւն չի տալ. կարծէք
նրա համար աւելորդ բաներ են:

Արքանա

ՄԻ ԿԱՐԵՆԻՈՐ ՊԱՇԱՆՁԻ ԱՌԻՔՈՎ

(Նամակ Հին-Նախիջևանից)

Վերջերս «Մշակի» առաջնորդող յօդուած-
ներու, միշտ կարգում ենք, որ մեզանում
կենտրոն գործառնութեան շրջա ում, էապէս
չէ ճանաչված գրքի և ընթերց. նութեան
նշանակութիւնը և որ, ընդհ. նրապէս, մեք
հասարակութեան մէջ հետաքրքրութիւնը շատ
թոյլ է և շատ քիչ անհատներ կան, որոնք
զբաղվում են լուրջ գրական ընթերցասիրու-
թեան խնդիրներին ուսումնասիրութեամբ: Շատ
ձիւտ է այդ նկատողութիւնը:

Դա մի ախուր երեւոյթ է, որ իր հակադա-
կան թիւերը տարածել է նաև մեր Հին-Նախի-
ջևանի կողմից: Ընթերցանութիւնը մեզանում
շատ դանդաղ է ընթանում: Ընթերցանութիւնը
ժողովրդի խաւերում, ակնյայտ է, պիտի ա-
րագութիւն ստանայ իր շարժման մէջ այն
ներքին և անդադրում մղումով, որ պիտի
բղխէ ինտելիգենցիայից կամ բարձր դա-
սակարգից: Տարաբախտաբար, մեզանում ին-
տելիգենտ անհատներ թիւը շատ սահմանա-
փակ է, և եթէ կայ, նա էլ շատ թոյլ է ու ան-
հոգ թէ դէպի ընթերցանութիւնը և թէ դէպի
գեղարուեստը: Իսկ մեր բարձր, հարուստ դա-
սակարգից էլ ընթերցանութեան կամ մասաւոր
զարգացման համար որ և է ջանք կամ նիւ-
թեան նպաստ հայցելն անգամ միամտու-
թիւն կը լինի:

Եւ ինչեւ գարմանալ, որ մեզանում հասա-
րակութիւնը առաջ է գնում կրթալի քայլե-
րով: Եւ ինչպէս նա առաջ գնայ, երբ չունի
իւ համար մի որ և է գաղափարական յենա-
կէտ և ընթերցանութեան գործի ձիւտ գիտակ-
ցութիւն:

Այդ գործում «Մշակը» իր № 252-ի «Պէտք
է կարգալ» առաջնորդող յօդուածի մէջ մեղա-
ւոր և թոյլ է գտնում սակաւաթիւ գիւղական
գլխոցները և քաղաքիցներին, որոնք չեն գոր-
ծում ժողովրդական խաւերում և գրքեր չեն
մտցնում գիւղերում: Այդ էլ ձիւտ է նկատել
յարգելի լրագիրը. իսկ մենք այդ նկատման
վրա կանգնացնենք, որ մեր քաղաքիցները ոչ
թէ թոյլ են և չեն նպաստում ընթերցանու-
թեան տարածման ժողովրդի մէջ, այլ նոյն
իսկ հէնց իրանք անգիտանում են նրա մեծ
նշանակութիւնը. իսկ մեր գիւղական տարա-
կան դպրոցները, որոնք համեմատաբար ուրիշ
գաւառներին հետ սակաւաթիւ չեն և համարեա
թէ բոլորն էլ գտնվում են հայ ուսուցիչների
տարածարութեան տակ, իրանց վրա պէտք է
ստանձնեն այդ պարտականութիւնը և իրանց
ջանքերը ժառուրեամբ չը գործադրեն այդ
գործի տարածման համար:

Զէ կարելի ժխտել, որ մեր հայ ուսուցիչ-
ներըց ոմանք մինչև անգամ գիտութեան հա-
մարում իրանց ըստ երևոյթին համեստ ու
սահմանափակ ուժակց գոնէ տարեկան չնչին
մի մասը գոհել մի որ և լրագիր բերել տալու
կամ ընթերցանութեան գրքեր ձեռք բերելու
համար, ոմանք էլ արգարանում են այն բա-
նով, որ ժամանակ չունեն գրքեր կամ գրգիր
կարգալու... Իսկ ազատ զբօսանքների համար
ժամանակ միշտ կայ, և կերտելու կամ
պճնադարդութեան համար ծախսելու դրամ-
ներ միշտ կը գտնվեն:

Էլ ինչպիսի է մեղաւոր մեր ժողովուրդը, երբ
իրանց աւելի հասկացողները, աւելի խելօք-
ները այդպիսի մի ստոր աղբիւրների համար
գործում իր վրա. չէ որ նա զեռ ևս այն խա-
ւար ամբողջ է, որ իր ներքին հոգեբանական
օրէնքների համաձայն պիտի ներշնչուծ ստա-
նայ ու գրաւի ընթերցանութեան գործով
կամ մի այլ գաղափարով մի ուրիշի, ըստ երեւ-

ւոյթին հասկացողի, օրինակով, շարժումով
կամ թիւադրութեամբ: Դա բաւական չէ. մեր
Նախիջևանի կողմերի փոքր ի շատէ հասկա-
ցողներն էլ ծաղրում են հաստատ համոզմունք-
ներով գեղավարվողներին և իրանց բարի
սկզբունքը չը դաւաճանող անձանց: Յաճախ
ընթերցասէր անձին ծիծաղել կամ երգիծաբա-
նութեան առարկայ դարձնելու համար նրա
պոչից «բանաստեղծ կամ փիլիսոփայ» բառերն
են կապնում: Եւ զարգարանում են ի-
րանց ներքին տրամադրութեամբ, որ իր
թէ շատ կարգապահներ լինելը պակասում է:
Եւ եթէ նման տիպեր երևոյթներին ետեւից
ընկնենք, այն ժամանակ նրանց ծայրը շատ
կերեւոր և մեզ շրջապատող մթնոլորտը ա-
ւելի խաւար կերեւայ: Սակայն միջոց կայ
վերացնելու այդ բոլոր թիւադրութիւնները,
պատեւելու այն թանձր խաւարը, որի մէջ դեռ
խաբխափում է մեր ժողովուրդը և վերջինիս
սերտ կերպով կապելու ընթերցանութեան
հետ. այդ այն է, որ խիստ կարևոր է, եթէ
հէնց այսօրվանից Նախիջևան քաղաքը ձեռ-
նարկէր հիմնելու մի համեստ գրագա-
րան-ընթերցարան և մեր փոքր ի շատէ դար-
գացած դասակարգն էլ ժողովրդի մէջ գիւղե-
րում ընթերցանութիւնը տարածելու գործով
զբաղվէր:

Ուրիշ գաւառական քաղաքներն ունենան
գրադարան, իսկ մեր քաղաքը չունենալ. դա
մեզ ամենեւին պատել չէ բերում:

Ժամանակ է, որ մենք ըստեղծորդ դարձնե-
ր ընթերցանութեան նշանակութիւնը
և ընդունենք նրան մեր առաջնորդութեան ա-
մենամեծ գործօններից մէկը:

Գրառու.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՐԵՆԻ ԳԻՒԴԻՑ

Փետրվարի 1-ին

Կարբին, 200 անից բաղկացած մի գիւղ,
գիւղի էր դպրոցից: Երևանաբնակ պ. Տ. Աֆ-
րիկեանը, նկատելով իր ծննդավայրի այդ մեծ
կարիքը, իր միջոցներով կառուցեց մի լաւ
շինութիւն դպրոցի համար, և հիմք դրեց գիւղ-
ական ծխական ուսումնարանին, ուր այժմ
շարունակվում է ուսումը:

Այժմ մի ուրիշ կարիք, դարձեալ գիւղական
ամենամեծ ցանկերից մէկը, լուրջում է Կարբու-
հասարակութեանը: Յայտնի է, որ Կարբին իր
շրջակայ տասնեակ գիւղերով ունի միայն մի
փոքրիկ գիտակ, որից կախում ունի հազա-
րաւոր ժողովրդի կեանքն ու անտեսական
բարեկեցութիւնը: Պէտք է աչքով տեսնել այդ ժո-
ղովրդին առանձին ժամանակ այդ ջրի վրա լվա-
լալիս, իրար գլուխ ջարդելիս, որ շատ ան-
գամ վերջանում է մարդասպանութեամբ: Շատ
անգամ շուրջ իսպառ կտրվում է, չորանում,
և Կարբու, Մոզու, Յովհաննու վանքի կա-
նաք կուժը ունենին հեռանում են գիւղից
մինչև երկու վերստ և տանջանքով ջուր բե-
րում. իսկ ձմեռը աւելի դժոխային է: Առու-
ները սառնում, չորանում են. այդ գեղջիկներն
ըր կուժը շալակներին ստիպված են Յ վերստ
հեռու, Քասախի անդադախոր ձորը իջնել և
ջուր բերել իրանց և տաւարի խմելու համար.
Կամ ընդհանրապէս գիւղից կից լճակներին սա-
ռոյցները շալակով կործ են անցնում և խմից-
նում են տաւարին ու իրանք բանեցնում:
Բայց այդ սառցալիքները ամառվայ հոտած ջրերն
են, որոնք խիստ վնասակար ցանքն են առա-
ջացնում թէ մարդկանց և թէ անասունների
մէջ:

Այժմ Կարբու հասարակութեանը յուզում է
Ն. խնդիրը: Բայց ընտելութիւնը այդ դէպքում
ունի իր առատ պարգևը, որից օգտվելու հա-
մար գիւղացուն պէտք է փող: Կարբի գիւղից
դէպի հիւսիս, Սաղմոսավանք գիւղի արեւելեան
կողմում, ձորի մէջ, մի ապառաժի կրճից հո-
տում է հրաշալի մի աղբիւր, որ մի քանի քայլ
վազելուց յետոյ, կրկին անհետանում է երկրի
ստրում: Այդ ջրի խորութեան կշիռը հաւա-
սարկում է Կարբու դաշտավայրերի սահմա-
նագիծին: Այդ ջուրը բաւական կը լինի ա-
ռատութեամբ ոռոգելու գիւղատարան բոլոր
արգաւանդները, լճացնելով նրան այն մեծ
աւազանում, որը այժմ էլ ծառայում է այդ
բանի "ամար, իր մէջ հաւաքելով Դաւուդայ
գետակի հետ կապ ունեցող բարակ առուները:

Անա այդ ջուրն է կամենում բերել հասա-
րակութիւնը, որով ընդ միշտ գիւղը կաղաքով
այժմանա տառապանքից: Մակարային արգէն
կազմված է, և ծախսը հաշուում են մինչև 24
հազար լուրի: Հասարակութեան կողմից դի-
մում է եղել ուր որ հարկն է և ստացվել
պատշաճաւոր թոյլտուութիւն, և այդ աղբիւրն
արդէն պատկանում է Կարբու հասարակու-

թեանը: Դրանից 1/2 վերջօրէի չափ բաժին է
տրվում Յովհաննու վանքին իբրև նուէր այդ
հոշակաւոր քաղաքին. գուցէ և նոյն չափ
բաժին տրվի Մոզու վանքին, բայց դա գիւղի
հասարակութեան կաժիքն է կախված: Կարբին
ունենալով իր ջուրը, նա որպէս աշխատասէր
և եռանդուն մի քաղաք, անմիջապէս կը տնկի
խաղողի թփեր, և դրանով նա կը ստեղծէ իր
համար արդիւնաբերութեան մի նոր աղբիւր,
խիստ մեծ և օգտաւէտ: Իսկ փորձով արդէն
տեսնված է, որ Կարբու ջրվանի խաղողն ու
գինին ամենաբարձր տեսակն են: Հնուց կա-
յին մի քանի այգիներ, բայց ջրի սակաւու-
թեան պատճառով քանդվեցին:

Անա այդ կարևոր խնդիրը գլուխ բերելու
համար կրկին իրանց օժանդակութիւնն են
խոստացել եղբ. Աֆրիկեանները, որոնց օգ-
նութիւնը եթէ չը լինի, կարծում ենք հաղու
թէ իրականանայ գործը. հետևապէս և գիւղը,
մասամբ էլ նրանց վրա յոյս դրած, ձեռնար-
կել է այդ գործին:

Կարծում ենք, որ եղբ. Աֆրիկեանները, յա-
ւերժացնելու համար իրանց հանգուցեալ հօր
յիշատակը, այդ ծննդավայրում կը կանգնեց-
նեն մի այդպիսի անուան յիշատակ, և հազա-
րաւոր մարդիկ նրանով կապավեն ջրի առ-
նապահից ու կը բարեբաղին նրանց ներկայ
անտեսական աղբաւոր դրութիւնը:

Դա աւելի քան մի վիճանն է գործ է, և նը-
րանով պէտք է մշտապէս օգտվի ընդհանրու-
թիւնը:

Մուշ. Բագրատունի

ՆԵՐՓԻՆ ԼՈՒՐԸՐ

«Մշակի» ներկայ համարը բաղկացած է 1 1/2
թերթից:

Կիրակի, փետրվարի 5-ին, Թիֆլիսի Ալեք-
սանդր-Նեվիան գիւղաբնական տաճարում, ցե-
րեկվայ ժամը 3 1/2-ին կատարվեց հոգեհան-
գիստ նոր վախճանված Մեծ: Իշխան Սեդրիկ
Ալեքսանդրովիչի համար: Հոգեհանգիստեան ծի-
սակաւարութիւնից առաջ Վստոբգով քահա-
նան կարդաց Մեծ Իշխանի մահվան մասին
եղած հաղորդագրութիւնը և մի քաղաք խօսեց
օրվայ դէպքի առիթով: Հոգեհանգիստին ներ-
կայ էին Կովկասի կառավարչապետի օգնական
գեներալ-լէյտենանտ Մալաման և բոլոր բարձր
պաշտօնեաները՝ թէ քաղաքացիական և թէ
գիւնդարական ու հոգևոր վարչութիւններում
ծառայող:

Յունվարի 31-ին, երեկոյեան ժամը 9 1/2-ին
Խդրեում անյայտ հայ յեղափոխականները սպա-
նել են պալատականների գնդի պոզեսաուր Գիու-
սովի: Առանգում միջոցներ են ձեռք առնված
գործը պարզելու և սպանողներին ձերբակա-
լելու համար: (ԿԱՅԱՅՅ)

Ամսիս 6-ը քաղաքիս Հաւաքար թաղի
համար անմասնաւոր օր կը լինի: Այդ օրը
քաղաքի ներկայացուցիչները, զեկավար ունե-
նալով քաղաքապետին, առաջին անգամ հնարա-
ւորութիւն տուին հաւաքաբացիներին անձամբ
ներկայացնելու մի գիւղացում իրանց ցանքի
մասին և նրանց հետ սրտաբաց խօսեցնելու այդ
ամենի մասին: Այդ օրվայ նիստը կաշաքսա պ.
Արաքսեանի թատրոնում, ուր հաւաքված էին
1000-ից աւելի երկու սեւի և ամեն դասա-
կարգի հաւաքաբացիներ, քաղաքագլուխը և
շատ ծայրաւորներ: Այս ժողովի նախաձեռ-
նութիւնը, պէտք է խոստովանվի, պատկանում
էր սանիտարական հոգաբարձու պ. Միրզա-
յանին, որից միանգամայն գոհ է Հաւաքարի
հասարակութիւնը: Զեկուցումը բաղկացած էր
14 կէտերից, որոնց մի առ մի պ. քաղաքա-
գլուխը կարգում էր, յայտնում իր դիտողու-
թիւնները և ապա խնդրում ժողովականներին
պարզ յայտնել իրանց կարծիքները դրված
խնդիրների մասին: Ժողովականներից այնպի-
սի քաղաքավարի, լուրջ և նոյն իսկ պերճ լի-
զուով ընդլիմախօսութիւններ կամ կարծիքներ
էին լսվում, որ մարդ մի քանի մոռանում էր
թէ այս ամենը կատարվում է քաղաքիս այդ
ամենից մոռացված և արհամարհված թաղում
և ոչ թէ քաղաքային խորհրդարանում: Այդ
հազար մարդուց բաղկացած ժողովը մինչև
վերջ այնպիսի կարգ ու կանոնով և քաղա-
քավարութեամբ ընթացաւ, որ ամենքը հեռա-
ցան միանգամայն հիացած: Այդ օրը մի և
նոյն ժամանակ հաւաքաբացու համար նրա հա-
սունութեան վկայական ստանալու օրն էր:
Յիշենք զեկուցման մէջ յիշված կէտերից մի
քանիսը. 1) Միացնել Հաւաքարը քաղաքին
հետ էլէքտրաբարձով: 2) Մի քանի տեղերում
ջուր դուրս բերել: 3) Հեռացնել այժման ջու-

